

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.918 van 16 oktober 1997
in de zaak A. 74.329/IX-70.**

In zake : Christof VAN COPPENOLLE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te GENT,
A. Van Lokerenstraat 16

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 13 mei 1997
namens Christof VAN COPPENOLLE werd ingediend door zijn
raadsman B. VRIJENS, advocaat te Gent, om de schorsing
te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"de beslissing de dienstneming van verzoeker te
verbreken zonder opzegging op 29.3.1997, beslissing
genomen door Kolonel Hadot J.M. van de Generale Staf
van de Belgische Krijgsmacht";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 15 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. SCHOETERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Luitenant-kolonel J. GOVAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 2 oktober 1995 ondertekent verzoeker een dienstnemingsakte in de hoedanigheid van kandidaat-betroepsvrijwilliger van de Landmacht voor een duur van twee jaar.

1.2. Op 7 november 1996 zendt de krijgsauditeur bij de bestendige Krijgsraad te Brussel aan de korpscommandant van verzoeker een dagvaarding die onmiddellijk aan verzoeker moet worden betekend. Verzoeker wordt gedagvaard om op 9 december 1996 te verschijnen voor de bestendige Krijgsraad te Brussel :

"Beticht van :
Als militair in werkelijke dienst,

te Merelbeke of elders in België, tussen 1 oktober 1995 en 28 mei 1996, meermaals,

A. in groep gebruik te hebben gemaakt van slaapmiddelen, verdovende middelen of psychotropische stoffen, welke afhankelijkheid kunnen teweegbrengen, telkens met name de zogenaamde produkten marihuana (joints), cocaïne, XTC, die substanties bevatten welke respectievelijk onder de wetenschappelijke naam 'Cannabis, Extracta, Resinae, Tincturae', 'Cocaïnum' en 'M.D.M.A. : 3,4 Methyleendioxy Methamfetamine' in art. 1 nr. 15 (Cannabis) en 19 (Cocaïnum) van het K.B. van 31 december 1930 en in art. 1 nr. 33 (M.D.M.A. : 3,4 Methyleendioxy Methamfetamine) in het K.B. van 2 december 1988.

(art. 2bis § 1 en art. 3 lid 1 w. 24 februari 1921; art. 1, nr. 15 en 19 K.B. 31 december 1930; art. 1 nr. 33 K.B. 2 december 1988).

B. zonder voorafgaande vergunning van de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, onder bezwarende titel of om niet, verdovingsmiddelen, slaapmiddelen of psychotropische stoffen te hebben ingevoerd, uitgevoerd, vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of zich aangeschaft, telkens met name de zogenaamde produkten marihuana (joints), cocaïne, XTC, die substanties bevatten welke respectievelijk onder de wetenschappelijke naam 'Cannabis, Extracta, Resinae, Tincturae', 'Cocaïnum' en 'M.D.M.A. : 3.4 Methyleendioxy Methamfetamine' in art. 1 nr. 15 (Cannabis) en 19 (Cocaïnum) van het K.B. van 31 december 1930 en in art. 1 nr. 33 (M.D.M.A. : 3,4 Methyleendioxy Methamfetamine) in het K.B. van 2 december 1988.

(art. 2bis § 1 W. 24 februari 1921; art. 1 nr. 15 en 19, 3, 11 en 28 K.B. 31 december 1930; art. 1 nr. 33,2 § 1 en 32 K.B. 2 december 1988)".

1.3. Op 19 november 1996 doet luitenant-kolonel SBH Y. VANDENBOSCH, korpscommandant van verzoeker, een voorstel tot verbreking van ambtswege van de dienstneming van verzoeker. Hij geeft de volgende uiteenzetting :

"Betrokkene wordt op 09 Dec 96 gedagvaard om te verschijnen voor de Krijgsraad te BRUSSEL wegens gebruik van verdovende middelen (Bijl A).

Het gebruik van illegale drugs, is onverenigbaar met de staat van Mil. Om bovenvermelde reden stel ik de verbreking van ambtswege van dienstneming van 1Sdt VANCOPPENOLLE voor.

Betrokkene werd op de hoogte gebracht van het voorstel tot verbreking van ambtswege van dienstneming en in kennis gesteld van het feit dat hij beroep kan aantekenen bij de Raad van State en de mogelijk-

heid tot verweer wordt geboden binnen de vijf werkdagen".

Op 20 november 1996 ondertekent verzoeker dit voorstel voor kennisneming.

1.4. Op 26 november 1996 wordt het volgende verweerschrift, ondertekend door verzoeker en zijn raadsman, ingediend :

"Dat verzoeker de volgende verweermiddelen wenst in te roepen tegen het voorstel tot verbreking van ambtswege van de dienstneming (ref. Instruk. JSP-A Disc Adm. 560A van 18 okt. 96; A0-J/817 van 11 jul 96) :

1° Verzoeker is van oordeel de ingeroepen uitvoeringsrichtlijnen dd. 11 Jul 96, hoewel onmiddellijk uitvoerbaar, in zijn geval bezwaarlijk kunnen worden toegepast, nu de tenlastegelegde feiten zouden dateren van de periode 1 oktober 1995 tot 28 mei 1996.

Dat de richtlijnen, zoals andere wetten en reglementen, niet met terugwerkende kracht kunnen worden toegepast.

2° De feiten zoals in de dagvaarding omschreven worden door verzoeker, zeker wat de vermelde periode betreft, gedeeltelijk betwist.

3° De feiten zijn aan het licht gekomen, zonder dat verzoeker op enige manier op het gebruik van drugs kon worden betrapt, noch in de burgerij noch in militaire dienst.

Verzoeker heeft naar aanleiding van familiale moeilijkheden, die thans volledig zijn bijgelegd, t.a.v. de Rijkswacht van de Brigade Merelbeke, spontaan en zonder enige vraag van hunentwege, verklaard dat hij in het verleden illegale drugs heeft gebruikt.

Verzoeker heeft op datum van het verhoor (27 mei 1996) duidelijk gesteld dat hij reeds meer dan drie maanden volledig 'Clean' was, en dat hij zich medisch had laten behandelen.

De behandelende geneesheer, Dr. D. DE SMEDT, bevestigt het volgende : 'Ondergetekende geneesheer verklaart dat VAN COPPENOLLE Christof zich gedurende de laatste zes maanden regelmatig aangeboden heeft op de consultatie voor een controle onderzoek.

Tijdens dit onderzoek werd verricht :

1° een klinisch onderzoek

2° een urinestaal werd afgenomen voor biologisch onderzoek in verband met de mogelijke opsporing van drugs.

Het resultaat van deze onderzoeken was steeds goed; d.w.z. dat het klinische onderzoek geen aanwijzingen gaf voor druggebruik, en ten tweede, dat er in de urine geen sporen werden gevonden van drugs.

Verder moet ik er de aandacht op vestigen dat de ingesteldheid van deze jonge man zeer positief was en dat hij ten alle tijde bereid was om mede te werken aan dit onderzoek. De vooruitzichten voor wat het druggebruik betreft, lijken mij dan ook bijzonder positief. Hij is tevens bereid zich verder te laten behandelen in de komende maanden en hij zal zich diensgevolge regelmatig op consultatie aanbieden'.

4° Verzoeker heeft deze 'zwarte' periode uit zijn leven volledig afgesloten, en heeft de gevaren van het gebruik van drugs onderkend.

Hij is dan ook van oordeel dat de gevorderde maatregel, die naar zijn mening om technische redenen niet kan worden gevorderd (zie punt 1°), in ieder geval een te zware bestrafing zou zijn voor feiten, die naar zijn mening zijn gedrag bij de uitoefening van zijn opdrachten niet hebben beïnvloed.

5° Verzoeker voelt zich zeer goed in zijn huidige functie en hoopt zijn carrière binnen het leger te kunnen uitbouwen.

Hij verzoekt U dan ook om met bovenvermelde argumenten rekening te willen houden".

Op 28 november 1996 ondertekent de korpscommandant van verzoeker het verweerschrift "voor gezien".

1.5. Op 9 december 1996 wordt verzoeker door de bestendige Krijgsraad te Brussel veroordeeld voor de feiten, zoals omschreven in de dagvaarding, tot een geldboete van honderd frank, verhoogd met 1990 decimen en alzo gebracht op 20.000 frank, met uitstel gedurende een termijn van drie jaar onder bepaalde voorwaarden. In de motivering van het vonnis wordt onder meer gesteld :

"Overwegende dat het blijkt uit de bestanddelen van de zaak en uit het ter terechtzitting gedane onderzoek, dat de feiten, ten laste van beklaagde, bewezen zijn, zoals omschreven in de dagvaarding;

Overwegende dat de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor wat betreft de feiten van de betichting sub B, tot dewelke beklaagde heeft verzocht, niet zou beantwoorden aan de doelstellingen van de openbare vordering;

Overwegende dat de feiten van de betichtingen sub A en B, de uitvoering geweest zijn van één en hetzelfde kwaadwillig opzet, dat er dienvolgens voor de feiten van deze betichting slechts één enkele straf dient toegepast te worden;

Overwegende dat er ten gunste van de beklaagde verzachtende omstandigheden bestaan, spruitende uit de afwezigheid van enige vroegere veroordeling;

Overwegende dat het behoort de verbeurdverklaring te bevelen van de inbeslaggenomen zaken, ter griffie van deze Krijgsraad neergelegd onder nummer 214/1996, die bestemd waren tot het plegen van het misdrijf sub A en die eigendom zijn van de beklaagde;

Overwegende dat het gebruik in groep, het aanschaffen, het bezit en de invoer van drugs een reëel gevaar betekent voor de fysieke en morele gezondheidstoestand van betrokkene en van de maatschappij;

Overwegende dat deze plaag ernstig beteugeld moet worden, vooral in het militaire milieu waar de gevolgen van het druggebruik nefast zijn voor de paraatheid der strijdkrachten;

Overwegende dat de ervaring leert dat de persoon die geraakt heeft aan drugs er nog moeilijk van afgeraakt; dat de Krijgsraad van mening is dat een straf, samen met de voorwaarden, zoals hierna omschreven, in het gegeven geval het meest geschikt lijkt om de doelstellingen van de openbare vordering te verwezenlijken, terwijl dit de beklaagde tevens zou helpen zijn moeilijkheden achter zich te laten;

Overwegende dat beklaagde geen enkele veroordeling van aard om de toepassing van het uitstel te verhinderen, in de mate zoals hierna bepaald, heeft opgelopen, en dat de omstandigheden van de zaak zijn verbetering laten verhopen;

Overwegende dat beklaagde zich ertoe verbindt de hierna bepaalde voorwaarden na te leven";

1.6. Tussen 11 en 16 december 1996 adviseren generaal-majoor L. VAN DEN BOSCH, commandant van de Eerste Gemechaniseerde Divisie, en luitenant-generaal G. BASTIEN, commandant van het operationeel Commando van de Landmacht, het voorstel tot verbreking van ambtswege van de dienstneming "gunstig".

1.7. Met een brief van 6 januari 1997 zendt het Militair Auditoraat bij de bestendige Krijgsraad te Brussel aan de korpscommandant van verzoeker en aan de Divisie Personeel van de Generale Staf een uittreksel van het vonnis waarbij verzoeker op 9 december 1996 door

de Krijgsraad werd veroordeeld. Het vonnis is in kracht van gewijsde getreden op 4 januari 1997.

Uit het uittreksel van het vonnis van 9 december 1996 blijkt dat verzoeker werd veroordeeld "uit hoofde van te Merelbeke of elders in België tussen 1 oktober 1995 en 28 mei 1996, meermaals, A. In groep gebruik te hebben gemaakt van verdovende middelen (...), B. Invoer, uitvoer, vervaardiging, bezit, verkoop, aflevering of aanschaf van verdovende middelen (...)" tot een "geldboete van honderd frank (+ 1.990 dec. = 20.000,- fr) of een maand vervangende gevangenisstraf met uitstel gedurende DRIE jaar voor de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboete voor de vermengde feiten sub A en B op voorwaarde dat veroordeelde :

- 1) Samenwerkt met de Probatieassistent van de Probatiecommissie bij de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement van zijn woonplaats;
- 2) de instructies van deze Probatieassistent navolgt;
- 3) zich verder laat behandelen door zijn geneesheer (...) dit alles volgens de modaliteiten te bepalen door de Probatieassistent".

1.8. Op 10 februari 1997 beslist vice-admiraal W. HERTELEER, Chef van de Generale Staf, tot de verbreking van ambtswege van de dienstneming van verzoeker. Hij motiveert deze beslissing als volgt :

"1. In rechte

KB van 13 Nov 91 betreffende de dienstneming en wederdienstneming van de kandidaat-militairen van het actief kader. Art. 11, 3° - 12, § 2 en 5 - 15, 2° (Reg A16 - K25) MB van 11 Aug 94 betreffende de dienstneming en wederdienstneming van de kandidaat-militairen van het actief kader. Art 1 (Reg A16 - K26)

2. In feite

Heeft zich aan ernstige, met zijn staat van militair niet overeen te brengen, feiten schuldig gemaakt met name :

- in groep gebruik te hebben gemaakt van verdovende middelen;
- invoer, uitvoer, vervaardiging, bezit, verkoop, aflevering of aanschaf van verdovende middelen

(vonnis bestendige Krijgsraad te Brussel van 9 december 1996)".

1.9. Op 17 maart 1997 zendt de Chef van de Generale Staf, per order kolonel MAB J.M. JADOT van de Divisie Personeel, de volgende nota aan de korpscommandant van verzoeker :

"ONDERWERP : Verbreking van dienstneming zonder opzegging betreffende 1Sdt KBV VANCOPPENOLLE Christof, 95.03739

Ref : 1. Uw Mod B Nr 10210 van 03 Dec 96

2. Nota JSP-S/A Nr 2918 van 26 Feb 91 (NIET voor ALLEN)

3. Reg A16 - K1 Art 25 - 6°

4. Reg A16 - K4 Art 91

1. De Krijgsraad van Brussel heeft op 09 Dec 96, door een vonnis in kracht van gewijsde op 04 Jan 97, betrokken militair veroordeeld uit hoofde van :

A. In groep gebruik te hebben gemaakt van verdovende middelen.

B. Invoer, uitvoer, vervaardiging, bezit, verkoop, aflevering of aanschaf van verdovende middelen.

TOT : A + B : Een geldboete van 100 fr (+ 1990 dec) = 20.000 Fr

UITSTEL : Drie jaar

2. Op uw voorstel (zie Ref 1) en met toepassing van het KB van 13 Nov 91 Art 11, 3° (Reg A16-K25) besliste JS (beslissing als bijlage) de dienstneming van belanghebbende te verbreken ZONDER opzegging op 29 Mar 97 (te bepalen door KorpsComd).

3. De Adm uitvoeringsmodaliteiten vindt U in Bijl A".

Op 24 maart 1997 ondertekent verzoeker deze nota voor kennisneming.

1.10. Op 13 mei 1997 dient verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring en zijn verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging in;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij zijn middel expliciteert als volgt :

"De aangevochten beslissing motiveert niet op duidelijke wijze waarom de dienstneming van verzoeker zonder opzegging wordt verbroken. In punt 1 wordt melding gemaakt van het vonnis van de Krijgsraad waarbij verzoeker veroordeeld wordt tot een geldboete met 3 jaar uitstel. In punt 2 wordt enkel gesteld dat op het voorstel van verbreking wordt ingegaan. Er wordt geen link gelegd tussen punt 1 en 2, noch wordt gezegd dat de straf met uitstel de reden is van de verbreking.

Om te voldoen aan de motiveringsvoorschriften is vereist dat er een juiste omschrijving wordt gegeven van de reden waarom de dienstneming verbroken wordt.

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen stelt in artikel 2 en 3 dat de formele motivering van toepassing is op alle bestuurshandelingen die op schrift gesteld zijn. De bestuurshandeling is elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die een rechtsgevolg beoogt voor één of meer bestuurden. In casu heeft de aangevochten beslissing duidelijk een individueel rechtsgevolg voor verzoeker gezien zijn dienstneming wordt verbroken.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht is gelegen in de beschouwing dat de betrokkene, in de hem aanbelangende beslissing zelf de motivering moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, o.m. opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

De motivering is geen loutere formaliteit doch moet draagkrachtig zijn, moet deugdelijk zijn, moet aanvaardbaar zijn met het oog op zowel het recht, de feiten als het beleid.

In casu is de motivering onduidelijk en niet draagkrachtig.

Op het verweerschrift van verzoeker wordt niet geantwoord noch wordt er rekening gehouden met het feit dat de Krijgsraad van oordeel was dat een straf met uitstel diende toegekend te worden wat impliceert dat het in casu geen ernstige feiten betroffen.

Verwijzen naar een straf met uitstel om dan de dienstneming te verbreken is een niet aanvaardbare contradictoire motivering.

De motivering is niet draagkrachtig in zoverre verwezen wordt naar beleidsnormen, drugsbeleid, die in beginsel niet bindend zijn";

2.1.2.1. Overwegende dat de nota van 17 maart 1997, ondertekend door kolonel J.M. JADOT van de Divisie Personeel van de Generale Staf die door verzoeker als het formele voorwerp van zijn verzoekschrift wordt aangewezen, slechts de betekening en uitvoering van een vroegere beslissing is; dat de beslissing waarbij de dienstneming van verzoeker van ambtswege wordt verbroken op 10 februari 1997 genomen en ondertekend werd door vice-admiraal W. HERTELEER, Chef van de Generale Staf; dat deze beslissing van 10 februari 1997 als bijlage gevoegd is bij de nota van 17 maart 1997, ondertekend door kolonel JADOT; dat dit uitdrukkelijk blijkt uit de woorden "beslissing als bijlage", vermeld in punt 2. van de nota van 17 maart 1997; dat een eventuele onvolledigheid of onrechtmatigheid in de nota van 17 maart 1997 geen gevolgen heeft voor de rechtmatigheid van de voordien genomen beslissing van 10 februari 1997; dat deze laatste beslissing als het werkelijke voorwerp van het verzoekschrift tot schorsing dient te worden aangemerkt;

2.1.2.2. Overwegende dat krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de bestreden beslissing van 10 februari 1997 "uitdrukkelijk" en "afdoende" gemotiveerd dient te worden;

2.1.2.3. Overwegende dat de bestreden beslissing van 10 februari 1997 "uitdrukkelijk" gemotiveerd werd; dat

uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker kennis had van de motieven van de bestreden beslissing voordat hij zijn annulatieberoep en zijn vordering tot schorsing heeft ingesteld; dat verzoeker de bestreden beslissing, met inbegrip van de motivering ervan, op 24 maart 1997 voor kennisneming heeft ondertekend; dat verzoeker overigens niet betwist dat de bestreden beslissing "uitdrukkelijk" werd gemotiveerd;

2.1.2.4. Overwegende dat echter de vraag rijst of deze motivering ook als "afdoende" en draagkrachtig kan worden aangemerkt in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991; dat de motivering van de bestreden beslissing van 10 februari 1997 luidt als volgt :

"1. In rechte

KB van 13 Nov 91 betreffende de dienstneming en wederdienstneming van de kandidaat-militairen van het actief kader. Art. 11, 3° - 12, § 2 en 5 - 15, 2° (Reg A16 - K25) MB van 11 Aug 94 betreffende de dienstneming en wederdienstneming van de kandidaat-militairen van het actief kader. Art 1 (Reg A16 - K26)

2. In feite

Heeft zich aan ernstige, met zijn staat van militair niet overeen te brengen, feiten schuldig gemaakt met name :

- in groep gebruik te hebben gemaakt van verdovende middelen;
- invoer, uitvoer, vervaardiging, bezit, verkoop, aflevering of aanschaf van verdovende middelen (vonnis bestendige Krijgsraad te Brussel van 9 december 1996)";

dat artikel 11, 3°, van het koninklijk besluit van 13 november 1991 betreffende de dienstneming en wederdienstneming van de kandidaat-militairen van het actief kader bepaalt dat de dienstneming van ambtswege kan verbroken worden indien "de kandidaat zich aan ernstige, met zijn staat van militair niet overeen te brengen feiten schuldig heeft gemaakt of wanneer zijn gedrag of zijn wijze van dienen slecht is"; dat artikel 12, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit van 13 november 1991 bepaalt dat, in het geval bedoeld in

artikel 11, 3°, elke korpscommandant of hogere hiërarchische overheid een omstandig verslag opmaakt waarin zijn opgenomen : 1° een uiteenzetting van de feiten, 2° een met redenen omkleed advies over de ernst van de feiten, 3° een voorstel om de betrokkene voor een onderzoeksraad te doen verschijnen; dat artikel 12, § 5, van hetzelfde koninklijk besluit van 13 november 1991 bepaalt dat, wat de kandidaten betreft die niet ten minste twee jaar dienst hebben volbracht, de korpscommandant van de betrokkene aan de Minister van Landsverdediging, langs de hiërarchische weg doch zonder tussenkomst van de onderzoeksraad, een voorstel tot verbreking van ambtswege van de dienstneming dat berust op de beweegredenen opgesomd in artikel 11, 3° stuurt, dat de korpscommandant betrokkene in kennis stelt van het voorstel vooraleer het wordt ingediend, dat deze een verweerschrift kan indienen binnen vijf werkdagen na kennisgeving van het voorstel, dat, indien hij binnen dezelfde termijn erom verzoekt, hij door de korpscommandant gehoord wordt; dat artikel 15, 2°, van hetzelfde koninklijk besluit van 13 november 1991 bepaalt dat de verbreking van de dienstneming uitgesproken wordt door de Minister van Landsverdediging of door de militaire overheid die hij hiertoe aanwijst indien het om een kandidaat-vrijwilliger gaat; dat artikel 1 van het ministerieel besluit van 11 augustus 1994 betreffende de dienstnemingen en wederdienstnemingen van de kandidaat-militairen van het actief kader bepaalt dat de chef van de generale staf de bevoegde militaire overheid is om de verbreking van de dienstneming uit te spreken met toepassing van artikel 15, 2°, van genoemd koninklijk besluit van 13 november 1991; dat uit de motivering "in rechte" derhalve blijkt op welke rechtsregels de Chef van de Generale Staf zich heeft gesteund om te beslissen tot de verbreking van ambtswege van de dienstneming van verzoeker; dat uit de motivering "in feite" blijkt dat de Chef van de Generale Staf van oordeel is dat verzoeker "zich heeft schuldig gemaakt aan ernstige, met zijn

staat van militair niet overeen te brengen feiten"; dat hij hierbij verwijst naar het in groep gebruiken van verdovende middelen en naar "invoer, uitvoer, vervaardiging, bezit, verkoop, aflevering of aanschaf van verdovende middelen (vonnis bestendige Krijgsraad te Brussel van 9 december 1996)"; dat uit de motivering in feite derhalve blijkt dat de dienstneming van verzoeker werd verbroken omdat hij in groep verdovende middelen heeft gebruikt en betrokken is bij invoer, uitvoer, vervaardiging, bezit, verkoop, aflevering of aanschaf van verdovende middelen; dat de Chef van de Generale Staf in redelijkheid tot het besluit is gekomen dat dergelijke feiten ernstig zijn en niet met de staat van militair overeen te brengen;

2.1.2.5. Overwegende dat in die omstandigheden precies geweten is om welke redenen de dienstneming van verzoeker van rechtswege werd verbroken; dat een dergelijke motivering afdoende en draagkrachtig is; dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van artikel 43 van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de Krijgsmacht; dat hij stelt :

"Art. 43 van de wet van 14.1.1975 stelt dat aan de militair geen tuchtstraffen mogen opgelegd worden voor dezelfde feiten als die waarvoor hij door de strafrechter veroordeeld is. Art. 22 van de wet van 14.1.1975 somt de tuchtstraffen op, de verbreking van de dienstneming wordt niet vermeld. Verzoeker meent echter dat de verbreking van de dienstneming een tuchtstraf is. Een tuchtstraf is een maatregel die bedoeld is als aantasting van de belangen van de persoon die gestraft werd, zowel de aantasting van morele, carrière als pecuniaire belangen is mogelijk. De aangevochten beslissing is geen ordemaatregel of statutaire maatregel doch een verkapte tuchtmaatregel gezien een disciplinaire bedoeling aan de aangevochten beslissing ten grondslag ligt.

...
In casu werd eiser door de Krijgsraad gestraft wegens het drugsgebruik en wordt hij een tweede maal

gestraft door zijn dienstneming te verbreken, dit is een verkapte tuchtmaatregel die onwettig is ingevolge art. 43 van de wet van 14.1.1975 die in casu verwerende partij verbod oplegt een tuchtstraf op te leggen na een veroordeling door de Krijgsraad";

2.2.2. Overwegende dat artikel 43 van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de krijgsmacht, onder meer, bepaalt dat aan een militair geen tuchtstraffen mogen opgelegd worden voor dezelfde feiten als die waarvoor hij door de strafrechter veroordeeld is, zelfs niet wanneer het gepleegde misdrijf tevens een krijgstuchtelijk vergrijp is; dat in casu aan verzoeker geen van de tuchtstraffen opgesomd in artikel 22 van de wet van 14 januari 1975 werd opgelegd; dat de Chef van de Generale Staf geoordeeld heeft dat verzoeker uit de krijgsmachtdiende verwijderd te worden door de verbreking van de dienstneming uit te spreken; dat dit een statutaire maatregel en geen tuchtmaatregel is; dat verzoeker weliswaar beweert dat de verbreking van zijn dienstneming een verkapte tuchtmaatregel is, maar hiervoor zelfs geen begin van bewijs levert; dat het derhalve niet blijkt dat artikel 43 van de wet van 14 januari 1975 werd geschonden; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel; dat hij ter zake aanvoert hetgeen volgt :

"Verwerende partij en verzoeker zijn gebonden door het vonnis van de Krijgsraad. De aan verzoeker ten laste gelegde feiten kunnen door geen van beide partijen betwist worden. De veroordeling tot een geldboete van 20.000 Fr. met 3 jaar uitstel is een gunstmaatregel die bedoeld is om de reclassering van verzoeker te bevorderen en recidive te vermijden. Door in dergelijk geval toch een zware sanctie op te leggen, verbreking van dienstneming, bevordert de overheid geenszins de reclassering van verzoeker wat onredelijk is. De sanctie - verbreking van de dienstneming - staat niet in verhouding met de ten laste gelegde feiten waarvoor een straf met uitstel werd uitgesproken";

2.3.2.1. Overwegende dat uit de motivering van de bestreden beslissing van 10 februari 1997 blijkt dat de Chef van de Generale Staf rekening heeft gehouden met het vonnis van de bestendige Krijgsraad van 9 december 1996, voor zover het het bestaan der feiten betreft; dat de Raad van State ten aanzien van de genomen maatregel van verbreking van de dienstneming slechts een marginale controle uitoefent; dat dit betekent dat hij zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de maatregel niet in de plaats mag stellen van de militaire overheid en enkel een volkomen in wanverhouding tot de feiten staande maatregel onwettig kan bevinden; dat bij de verbreking van de dienstneming de overheid niet alleen rekening dient te houden met de persoonlijke situatie van de betrokken militair, maar ook en vooral, met het belang van de dienst waarvoor zij instaat; dat de Raad van State de redelijkheid van de bestreden beslissing dan ook in de eerste plaats moet beoordelen in haar relatie met het belang van de dienst;

2.3.2.2. Overwegende dat het, vanuit het belang van de militaire dienst, logisch volkomen aanvaardbaar en zelfs hoogst wenselijk is, dat de militaire overheid -om evidente redenen- een principieel strenge houding aanneemt ten aanzien van drugsgebruik door militairen; dat in dit verband bijvoorbeeld kan verwezen worden naar het Algemene Order - J/817 van 11 juli 1996 uitgevaardigd door de Chef van de Generale Staf over het "Drugsbeleid in de Krijgsmacht"; dat in punt 5.a. van dit order de volgende "basisprincipes" worden geformuleerd :

"Het gebruik van illegale drugs, zowel buiten als in dienstverband, is onverenigbaar met de staat van militair. Dit principe geldt eveneens voor elke verhandeling van illegale drugs, zoals het bezit, de in- of uitvoer, het verdelen, het verkopen enz.

Deze handelingen moeten, voor zover zij onbetwistbaar vast staan, principieel aanleiding geven tot de verwijdering uit de Krijgsmacht van de betrokken militair";

dat ook de bestendige krijgsraad ter zake een principiële strenge houding heeft aangenomen; dat hij in zijn vonnis van 9 december 1996 onder meer het volgende stelt :

"Overwegende dat het gebruik in groep, het aanschaffen, het bezit en de invoer van drugs een reëel gevaar betekent voor de fysieke en morele gezondheidstoestand van betrokkene en van de maatschappij;
Overwegende dat deze plaag ernstig beteugeld moet worden, vooral in het militaire milieu waar de gevolgen van het druggebruik nefast zijn voor de paraatheid van de strijdkrachten";

dat de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd en waarvan hij niet betwist dat ze waar zijn, door zijn hiërarchische meerderen dan ook terecht als ernstig en onverenigbaar met de staat van militair werden beoordeeld; dat uit het dossier niet blijkt dat die beoordeling kennelijk onredelijk is; dat het feit dat de bestendige Krijgsraad een veroordeling tot een geldboete met uitstel heeft uitgesproken, de Chef van de Generale Staf niet belet zijn bevoegdheid om, op grond van artikel 1 van het ministerieel besluit van 11 augustus 1994 betreffende de dienstneming en wederdienstneming van de kandidaat-militairen van het actief kader, de verbreking van de dienstneming uit te spreken, ook effectief te gebruiken; dat het derde middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende, dat verzoeker als vierde middel de schending aanvoert van het (sub 1.1. vermelde) "contract" van 2 oktober 1995; dat hij aanvoert wat volgt :

"In de overeenkomst tot in dienstneming wordt vermeld dat de dienstneming van ambtswege en zonder opzegging kan verbroken worden bij toepassing van art. 11, 1° en 4° van het KB van 13.11.1991 betreffende de dienstneming van de kandidaat-militairen :

- indien deze aanvaard werden op grond van een valse verklaring;
- niet voldaan werd aan de medische selectieonderzoeken.

In casu wordt de dienstneming verbroken wegens drugsgebruik en zou verwerende partij de verbreking

bevelen omdat dit voorgeschreven werd ingevolge een aantal richtlijnen inzake drugsbeleid dd. 11.7.1996.

Het dienstnemingscontract en het drugsgebruik van verzoeker dateren van voor deze richtlijnen zodat zij niet van toepassing kunnen zijn. Verwerende partij kan enkel de dienstneming verbreken conform de bepalingen in het contract vermeld en niet op grond van een drugsbeleid dat met terugwerkende kracht werd ingevoerd, drugsbeleid dewelke een beleidsnorm is die bovendien in beginsel niet bindend is";

2.4.2.1. Overwegende dat verzoeker ten onrechte verwijst naar een "overeenkomst" of een "contract"; dat verzoeker op 2 oktober 1995 een "dienstnemingsakte" heeft ondertekend waarmee hij een dienstneming heeft aangegaan in de hoedanigheid van kandidaat-beroepsvrijwilliger en hij in een statutaire toestand is terechtgekomen; dat de wettelijke en reglementaire bepalingen die het statuut van de kandidaat-beroepsvrijwilliger regelen op verzoeker van toepassing zijn; dat luidens artikel 11, 3°, van het koninklijk besluit van 13 november 1991 betreffende de dienstnemingen en wederdienstnemingen van de kandidaat-militairen van het actief kader de dienstneming verbroken kan worden indien de kandidaat zich aan ernstige, met zijn staat van militair niet overeen te brengen feiten schuldig heeft gemaakt of wanneer zijn gedrag of zijn wijze van dienen slecht is; dat op grond van deze bepaling de Chef van de Generale Staf, met toepassing van artikel 1 van het ministerieel besluit van 11 augustus 1994, beslist heeft tot de verbreking van ambtswege van de dienstneming van verzoeker; dat er dan ook geen sprake kan zijn van een schending van het "contract" van 2 oktober 1995;

2.4.2.2.2 Overwegende dat in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk verwezen wordt naar een "richtlijn" inzake drugsbeleid van 11 juli 1996 (verzoeker bedoelt ongetwijfeld het sub 2.3.2.2. vermeld Algemene Order - J/817 van 11 juli 1996 uitgevaardigd door de Chef van de Generale Staf over het "Drugsbeleid in de Krijgsmacht");

dat het niet blijkt dat het Algemene Order inzake drugsbeleid enige statutaire bepaling zou hebben gewijzigd; dat in het order van 11 juli 1996 wel wordt gewezen op het feit dat "het gebruik van illegale drugs" en "de verhandeling van illegale drugs" aanleiding moeten geven tot het op gang brengen van de procedures met het oog op, onder meer, de verbreking van ambtswege van de dienstneming; dat zelfs zonder het order van 11 juli 1996 de Chef van de Generale Staf bevoegd is om de dienstneming van verzoeker van ambtswege te verbreken op grond van de hoger genoemde reglementaire bepalingen; dat het feit dat het "dienstnemingscontract" en het druggebruik van verzoeker dateren van vóór deze "richtlijn" van 11 juli 1996 ter zake dan ook niet dienend is; dat het vierde middel niet ernstig is;

2.5. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zestien oktober 1900 zevenennegentig,
door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.